

[Lorentzen.]

bidrage, og uenigheden har bl. a. drejet sig om procenternes størrelse. Det er ikke min agt at tage de hermed i forbindelse stående problemer op til en indgående drøftelse, da jeg ikke finder, det har en naturlig tilknytning til den foreslåede ændring i lovforslaget. Derimod kan det formentlig nok gå an at nævne et par tal fra arbejdsdirektørens beretning for regnskabsåret 1950—51, de sidstkendte tal — i hvert fald går jeg ud fra, at rigsdagens medlemmer ikke har nogen tal af senere dato. Af denne beretning fremgår det, at samtlige kassers medlemsbidrag og andre indtægter fra medlemmerne til hovedforsikringen og fortsættelseskasserne i regnskabsåret 1950—51 har andraget 82,2 mill. kr. Tager jeg det tilsvarende tal for 1938—39, er det 45,4 mill. kr.

Ser jeg nu på det offentliges tilskud, derunder tilskud fra arbejdsløshedsfonden, kommer jeg til, ifølge arbejdsdirektørens beretning, at det offentliges tilskud for 1950—51 har andraget 134,9 mill. kr. mod 55,1 mill. kr. i 1938—39. Sammenligner vi nu disse to bidrag, på den ene side medlemmernes og på den anden side det offentliges, derunder arbejdsgivernes, bidrag, der andrager ca. 8—9 pct. af det offentliges tilskud, når vi til, at det offentliges tilskud i 1950—51 har andraget 62,1 pct., medens det for året 1938—39 beløb sig til 54,8 pct.

Så kan man spørge: Hvor meget udgør nu de enkelte medlemmers kontingent af årsfortjenesten? Herom giver beretningen også oplysning for 1950—51, og den viser, at den gennemsnitlige procent kun har været 1,98, og at der kun var tre af 66 arbejdsløsheds-kasser, der nåede op over 3,5 pct.; andre igen lå langt under gennemsnittet. Jeg har ikke de tilsvarende tal for 1938—39, men de ville utvivlsomt vise, at kontingentets størrelse ikke har fulgt lønstigningen. Jeg går imidlertid ud fra, at året 1951—52, eller i hvert fald 1952—53, vil vise en stigning i procenten, da det for ydelse af tilskud til brændselshjælp samt børne- og forsørgertillæg er gjort til en betingelse, at kontingentet andrager 3,5 pct. af fagets gennemsnitlige årsfortjeneste.

Man ser det glædelige, at der pr. 31. marts 1951 har været en ikke ubetydelig fremgang i kassernes formue på godt 38 mill. kr. Ser vi, hvor meget den andrager pr. med-

lem, er det straks iøjnefaldende, at tallet hos nogle kasser er ret beskedent — det gælder f. eks. arbejdsmændene, hvor formuen kun andrager 90 kr. pr. medlem —, men andre kasser ligger langt højere. Ser man f. eks. på et fag som stenhuggerarbejderne, vil man se, at de har en formue på 2 800 kr. pr. medlem. Nu er samfundet naturligvis interesseret i, at arbejdernes forsikringspræmie får en sådan størrelse, at medlemmerne i tilfælde af arbejdsløshed er i stand til fuldtud at udnytte loven, og at arbejdsløsheds-kasserne bevarer, eller jeg vil hellere sige forøger karakteren af, at disse kasser hviler på et sundt forsikringsprincip. Det af den højtærede minister fremsatte forslag kan mit parti tiltræde, og jeg kan fuldtud slutte mig til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget. Jeg skal også afstå fra at gentage mine bemærkninger fra sidste år til forståelsen af § 10, stk. 10, men jeg må dog sige, at mit parti stadigvæk lægger afgørende vægt på, at den pågældende bestemmelse sker fyldest, da det er i samfundets interesse, at det sker.

Det af det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen m. fl. fremsatte lovforslag må jeg anbefale at stemme imod. Der er jo praktisk talt ikke ret meget forskel på de to forslag, og jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen selv trækker sit forslag tilbage, for differencen er så hårfin, at man næsten skal bruge lup for at finde den. Jeg glæder mig over det moderate forslag, det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen m. fl. har stillet, men han vil sikkert også selv erkende, at der praktisk talt ingen forskel er mellem de to forslag.

Fibiger: På mit partis vegne skal jeg anbefale det af den højtærede arbejds- og socialminister fremsatte lovforslag om ændring i arbejdsløshedsloven. Jeg tror, det er rigtigt, at man fremskynder udbetalingen, netop med den motivering, som den højtærede minister har givet i sine bemærkninger til lovforslaget. Da vi i fjor ændrede arbejdsløshedsloven, sådan at brændselshjælpen kom ind i selve loven, var vi enige om, at denne bestemmelse skulle følge de samme retningslinier som de andre bestemmelser med hensyn til udbetaling fra staten, og jeg tror derfor også, det er rigtigt, at man får det fastsat i selve loven, sådan at der ikke er nogen tvivl.

Jeg skal ikke komme ind på nogen af de